

Список використаних джерел:

1. Василенко З. Дещо про локальні особливості гуртового розспіву народних пісень у сучасному сільському побуті // Сучасна українська музика: 3б. ст. / Під ред. Л.Б. Архиповича, Н.О. Брюхіної, В.Д. Довженко. – К.: «Мистецтво», 1965. – С. 223–242.
2. Іваницький А.І. Українська народна музична творчість: Навч. посібник / Під ред. М.М. Поплавського; М-во культури і мистецтв України; КНУКіМ. – 2-ге вид., допрац. – К.: Муз. Україна, 1999. – 222 с.: нот.
3. Квитка К.В. Избранные труды: В 2-х т. / Сост. и коммент. В.Л. Гошовського. – М., 1971. – Т. 1 – 383 с.; М., 1973. – Т. 2. – 421 с.
4. Колесса Ф.М. Балада про дочку-пташечку в слов'янській народній поезії // Lud siowianski. – Краків, 1934. – Т. III. – Зош. 2. – С.В. 147 – В 185; Т. IV. – Зош. 1. – С.В. 1 – В 26.
5. Колесса Ф.М. Українська усна словесність / Канадський Ін-т Українських студій, Альбертський Ун-т. – Едмонтон, 1983. – 643 с.
6. Людкевич С.П. Дослідження, статті, рецензії, виступи: Т. 2 / Упор., ред., перекл. і прим. З. Штундер. – Львів: Вид-во М. Коць, 2000. – 815 с.: [6] л. іл. – (Історія української музики; Вип. 5).
7. Торонський О. Русини-лемки. – Львів, 2000. – С. 22–23.

Смоляр О.В.*аспірант,**Київський національний університет культури і мистецтв***МОНУМЕНТАЛЬНО-ДЕКОРАТИВНЕ МИСТЕЦТВО Л.Є. ЖОГОЛЬ
В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРІВ ГОТЕЛЮ «ЖОВТНЕВИЙ» МІСТА КИЄВА**

Художнє вирішення радянських інтер'єрів громадських будівель 1980-х років характеризується широтою і різноманіттям творчих пошуків, використання усіляких пластичних прийомів, цікавістю до традицій минулого і прагнення до формування нового сусного середовища, образність якого відповідає динаміці часу. Інтер'єр розвивається як система гнучка, рухлива, чутливо реагуюча на соціальні потреби [3, с. 99].

Досліджуючи радянські готелі м. Києва, хочеться розглянути готель «Жовтневий» (зараз «Національний»), який від збудування в 1982 році до нашого сьогодення, не перестає дивувати своєю творчою подачею в дизайні інтер'єрів. Монументальні художні твори, що використовувались для оформлення громадських та житлових приміщень були розроблені художниками в різних засобах настінного мистецтва. Однією з відомих шанованих українських майстринь по текстилю, являється Людмила Євгенівна Жоголь, яка приклала багато творчих зусиль і бажання для формування більшості інтер'єрів готелю.

Для оздоблення готелю «Жовтневий» художниці було замовлено кілька гобеленів. Автор задумала їх як мотиви різних пір року. Один з них – «Квітуча яблуня» (1983 р.)

На тлі соковитої весняної зелені – вкрита біло-рожевим цвітом яблунька, біля неї рясно квітнуть деревій, люпин та інші трави. Вертикальна

спрямованість ліній тла, утворених нитками широкої зеленої гами, надає композиції динамізму, відчуття рухливості від подухів вітру. Зображення рослин здебільшого стилізоване. Внизу композиція завершується китицями. Гладке ткання, де мінливість кольору тла утворюють різні за товщиною і відтінками нитки, надає твору особливої вишуканості [4, с. 122].

Самий спрощений вид взаємодії гобелена з інтер'єром – це використання гобелена тільки в якості елемента при оформленні приміщення. Таке призначення мають гобелени в поетажних холах готелю «Жовтневий». Крім основної ролі – декоративного елемента, вони слугують також візуальним орієнтиром для проживаючих в готелі при запам'ятовуванні свого поверху [2, с. 40].

Тема збереження та любові до природи прочитується в праці Л. Жоголь «Озеро в лісі» (1983 р.). Декоративно поданий в ніжних, пастельних відтінках пейзаж, заспокоює і надихає на хороший настрій в гармонії з природою.

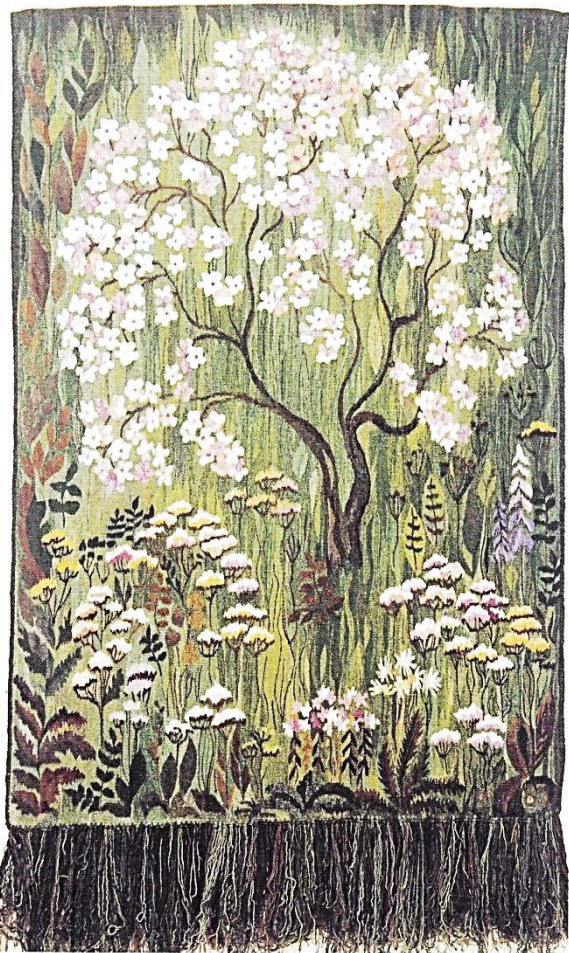

Рис. 1. «Квітуха яблуня» Л. Є. Жоголь **Рис. 2. «Озеро в лісі» Л. Є. Жоголь**

Композиція відображує природу наприкінці літа – на початку осені. Вражена красою лісового озера у Пущі-Озерній, художниця сміливо наважилася передати нитками переливчасту і виблискуючу гладь озера. І вона досягла цього грайливого неспокою світло-тіньових змін, де на поверхні води віддзеркалюються швидкоплинні хмарки або біля берега – крони дерев, добирачи нитки найтонших відтінків пастельних блакитно-бузково-сіро-

зеленкуватих кольорів. На передньому плані, на тлі води – чітка графіка трав. Стилізовано-узагальнені зображення створюють враження гушавини, а перегук кольорів озера й невеликого клаптика неба вгорі, навпаки, – глибини простору й наповненості його повітрям [4, с. 122-123].

Особливо показовий розвиток монументального мистецтва України відбувався за часів СРСР. Воно збагатилося чисельністю високохудожніх творів, які свідчать про ріст майстерності художників-монументалістів, про їх потенційні можливості, що створюють реальні умови для більш активного розвитку творчої співдружності з архітекторами. Ці твори органічно входять до архітектури, відіграючи важливу роль у вирішенні ідейно-художніх завдань нашого суспільства [1, с. 6].

У 1983 році в готель від Л. Жоголь було замовлення ще одного концептуального гобелену для дизайну інтер'єру. Цей художній твір під назвою «Золота нива» має розміри 160 x 120 см і неординарно чарує своїм стилем.

В гобелені приваблює передусім нижня частина, бо в ній відтворено ниву, де золоте стебло гнеться не стільки від вітру, скільки через обтяження достиглим зерном. Вкраплення у вовняне полотно шовкових ниток і люрексу – немов сонячні полиски, що вирають на золотому колосі. Крізь стебла проглядають волошки, а далі, на межі між нивами, квітує барвисте різнотрав'я, за яким наступна нива тане у безмежжі. Якщо верхня частина гладкотканна, то в нижній застосовані різні фактури, що надають ниві об'ємності. Торочки темніших кольорів утворюють ніби ґрунт, з якого зростає зернові стебла. Цей твір – своєрідний символ багатства і плодючості землі України [4, с. 129].

Подальші роки Людмила Жоголь вражала замовників готелю «Жовтневий» своїми працями у темах: пори року, природа, архітектурні пейзажі пам'яток Києва. Однією з патріотичних композицій став гобелен «Осінній Київ», зітканий в 1988 році. Він є картиною, яка декоративно зображує професійно відтворений образ самого готелю і архітектурних та ландшафтних пам'ятників міста Києва.

Улюблене місто знайшло в особі художниці талановитого співця зі своїми, лише їй властивими інтонаціями, своїм баченням світу. Основою теплого за колоритом гобелена «Осінній Київ» обрано чудовий куточок старого Печерська: класична споруда Верховної Ради України (архітектор В. Заболотний), готель «Київ», Маріїнський парк, готель «Жовтневий» – усе це майстерно об'єднано орнаментально-декоративною ок-райкою, що умовно сплетена з осінніх гілок старопечерських дерев: лип, кленів, каштанів та квітів у м'якому поєднанні вохристих, золотавих, умбристих, зелених кольорів [4, с. 184].

Монументально-декоративне мистецтво являється одним із найважливіших проявів у створенні вишуканого дизайну інтер'єрів громадських споруд міста Києва і України в цілому. Збагачення холів, вестибюлів, ресторанів, готельних номерів та інших приміщень творами художнього текстилю є справою художнього поглибленого смаку у виборі до стилю і концепції в дизайні.

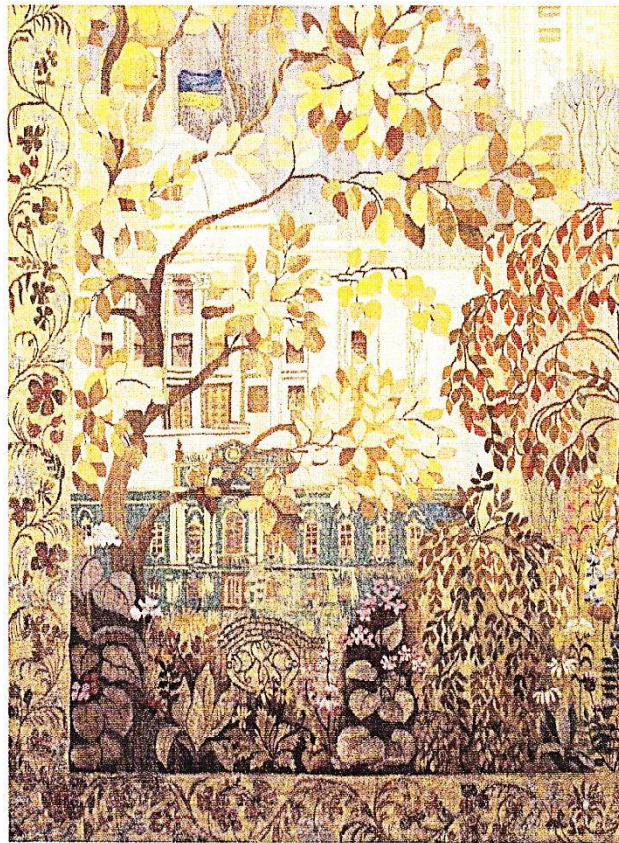

Рис. 3. «Осінній Київ» (фрагмент) Л. Є. Жоголь

На прикладі художниці-науковця Л. Є. Жоголь, яка за своє життя створила чисельну кількість неповторних текстильних творів, хочеться не втратити ту любов до Батьківщини, до міста, до співвітчизників, до природи на землі, а відтворювати нові пропозиції сучасного періоду, поважаючи великих майстрів радянської України.

Список використаних джерел:

1. Велигоцкая Н. Монументальное и декоративное искусство в архитектуре Украины / Н. Велигоцкая. – Киев: «Будівельник», 1975. – 95 с.
2. Жоголь Л. Е. Декоративное искусство в современном интерьере / Л. Е. Жоголь. – Киев: «Будівельник», 1986. – 200 с.
3. Скляренко Г. Я. Художник и город: Проблемы формирования архитектурно-художественного ансамбля / Г. Я. Скляренко. – Киев: «Наукова думка», 1990. – 104 с.
4. Чегусова З. А. Людмила Жоголь: Чарівниця художнього текстилю / З. А. Чегусова, Т. В. Кара-Васильєва, Т. О. Придатко. – Київ: «Либідь», 2008. – 264 с.